

Molt compte amb els "pessimistes"!

L'arribada d'uns milicians que dilluns tornaren del front, tots ells ferits lleument, ha fet adonar a molts que a Granollers també actua la Sisena Columna. La Sisena Columna, és la Columna del Pànic Organitzat.

Molt compte, doncs, amb aquests pessimistes, massa crèduls amb totes les males noves! Molt compte, perquè no tots són inconscients. Tant costa de creure una bona nova, com de creure'n una de dolenta. Però hi ha massa gent aficionada a creure's les males noves. Són els que dilluns feien el posat consirós, après del jesuïtisme, i es planyien a tot arreu on podien de la «terrible desfeita» de la nostra Columna. Són les «boneg dones» que, totes tremoloses, anaven d'ací d'allà, fent de ploraneres...

Cal bandejar aquesta mena d'enemics. No és amb planys injustificats com es manté la moral del poble. Quan les noves siguin adverses—que de la guerra no en poden venir gaires alegries,—no s'ha d'anar a esverar els familiars dels que lluiten al front. Molt menys, quan el pessimisme no té cap fonament. I a aquell que tingui interès a creure que ja «tots són morts», caldrà enviar-lo al front a «revenjar-los». I aquells que ho facin córrer—planyent-se'n, naturalment,—caldrà fer-los entendre que se'ls ha vist el joc.

La revolució a Granollers

(Ve de la plana 4)

Anuncià la implantació immediata de la Carta Familiar per a assegurar el racionament de la població, i afegí que aquesta innovació en comporta una altra de més radical. Amb la Carta Familiar s'implantarà la Carta de Treball. Tothom que sigui apte per al treball, va dir, ha de rendir els seu tribut a la col·lectivitat. Tothom ha de treballar. I aquell que no treballi no podrà menjar. El que no posseeixi la Carta de Treball, tampoc no podrà posseir la Carta de racionament.

Condemnà amb gran energia als que encara es creuen que poden sabotejar, en les circumstàncies actuals, com han fet sempre, l'obra de salvar l'economia del país que s'han imposat els treballadors. Precisa abusos que alguns han comès amb la venda de quevinres, i advertí que als que vulguin posar obstacles a l'obra d'assegurar la vida de la ciutat, els serà imposat el càstig que es mereixen.

La concurrència subratllà les paraules del company Barrera i els comentaris després han palesat l'impressió que produïren en l'auditori. El seu parlament no fou un esplai ni una lligó de retòrica. Ans bé el poble el va entendre com un saludable advertiment.

I seria molt lamentable que encara hi hagués qui no entengués un llenguatge tan clar i tan entenedor.

La dissolució de les Oficines Jurídiques

(Ve de la plana 5)

En possessionar-me del càrrec del qual ara se m'ha llançat, afegí, vaig abolir els tractaments, vaig fer treure les piles de paper segellat i vaig fer llançar els codis. I les denúncies es tramitaven sense complicacions. Ara no és possible que als que acudien a demanar justícia en la forma més fàcil i més senzilla, com cal a la verdadera justícia, els obliguin als procediments d'abans, com si res no hagués passat i els remetir als advocats i als procuradors amb la finalitat de perpetuar la injustícia i l'atropell al dèbil.

Els enemics de la justícia del poble, digué, els que ara els ha semblat que guanyaven una gran batalla, són els sis mil que s'han «socialitzat», atribuïnt-se com cosa pròpia els cabals de les companyies d'assegurances i tota la gent que són a l'administració de justícia com aquells paràsits que infecten els grans vaixells transatlàntics. Sols que aquells paràsits dels navilis es moren en tramuntar les mars i aquests altres es creuen guanyar batalles i vèncer a la revolució, la qual cosa qualifiquem d'impossible.

Els concorrents ovacionaren l'orador a peu dret i el felicitaren i victorejaren. segellat» per damunt de la justícia del poble.

Han arribat els primers evacuats de la població civil de Madrid

Dimecres arribà a nostra ciutat la primera caravana de la població civil de Madrid evacuada per a facilitar la defensa de la capital de la República.

Formaven l'expedició uns 125 infants (nens i nenes) d'un establiment d'assistència social del barri dit de «La Prosperidad», als quals acompanyen llurs mestres i ajudantes.

A la seva arribada a Granollers els esperava l'Alcalde i consellers i nodrida comissió de l'Ajut Infantil de Reraguarda.

Immediatament foren allotjats a les cases prèviament designades, les quals foren moblades amb els llits i robes que el veïnat, responent a la crida que se li havia fet, s'apressà a oferir al Consell Municipal.

Tots els petits escolars madrilenys llueixen robes en immillorable estat i de seguida s'han guanyat l'estima i la simpatia de la població infantil granollerina i, ja no cal dir-ho, de tothom de la ciutat.

* * *

Divendres a la tarda arribà la segona caravana de refugiats madrilenys. Trista caravana la d'aquestes famílies endutes d'ací d'allà per la mala ventada de la guerra maleïda!...

Aquesta segona expedició era composta de cinc-cents i la formaven gent del poble, dones, noies, homes, d'edat avançada i una munió d'infants.

A la seva arribada a l'estació, molts no podien pas amagar l'espaiament de les hores cruels passades a Madrid. Els infants sobre tot, instintament guaitaven al cel, com si temessin l'acció criminal dels avions.

A l'endana de l'estació hi havia l'alcalde, company Manuel Fabregat; els consellers companys Vila, Roca, Espinall, Sabaters, Soldevila i altres; el Comitè Local de l'Ajut Infantil de Reraguarda; nodrida comissió de la Creu Vermella i comissions de sindicats i societats locals. Anotem que hi havia també gran nombre de dones i noies que s'afanyaven a endolcir les hores angoixoses dels nou arribats.

A fora de l'estació, tot i la pluja, que